

W trzeciej kolejności Sąd niewłaściwie opisał – a w konsekwencji nieodpowiednio potraktował – pomocniczą argumentację wnoszących odwołanie, odnoszącą się do pierwotnego zarzutu dotyczącego stwierdzenia nieważności, zgodnie z którą wspomniana wyłączność nie powinna powodować wykluczenia z rynku wersji generycznej pierwszego produktu leczniczego, nawet jeśli drugi produkt leczniczy korzystał co do zasady ze swego własnego okresu wyłączności w zakresie obrotu.

Wnoszące odwołanie domagają się wydania przez Trybunał ostatecznego wyroku stwierdzającego nieważność zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych, Dz.U. L 18, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Rennes (Francja) w dniu 25 marca 2015 r. – Doux SA, Sophie Gautier, działająca w charakterze syndyka w postępowaniu naprawczym Doux SA, SCP Valliot-Le Guenevé-Abittbol, reprezentowana przez mec. Valliota, działająca w charakterze syndyka w postępowaniu naprawczym Doux SA/ Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Sprawa C-141/15)

(2015/C 190/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Rennes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Doux SA, Sophie Gautier, działająca w charakterze syndyka w postępowaniu naprawczym Doux SA, SCP Valliot-Le Guenevé-Abittbol, reprezentowana przez mec. Valliota, działająca w charakterze syndyka w postępowaniu naprawczym Doux SA

Strona pozwana: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określony w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 543/2008 ⁽¹⁾ i jego załącznikach VI i VII próg zawartości wody stanowi wymóg „jakości należytej i uczciwej” w rozumieniu art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 612/2009 Komisji ⁽²⁾ i wyroku z dnia 7 września 2006 r. w sprawie Nowaco Germany GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas?
- 2) Czy drób mrożony, w którym przekroczono określony w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 543/2008 i jego załącznikach VI i VII próg zawartości wody, dla którego właściwy organ wydał świadectwo jakości, może być sprzedawany w ramach Unii w normalnych warunkach w rozumieniu art. 28 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, a jeśli tak, to na jakich warunkach?
- 3) Czy okoliczność, że próg zawartości wody pozostaje niezmiennie na poziomie 5,1 % według załącznika VI do rozporządzenia z dnia 16 czerwca 2008 r. i nie ulega zmianie od kilkudziesięciu lat pomimo podnoszonych zmian w praktyce hodowli i krytyki wyrażanej w niektórych badaniach naukowych co do przestarzałego charakteru tej wartości granicznej, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności zasadą pewności prawa?
- 4) Czy załączniki VI i VII do rozporządzenia (WE) nr 453/2008 są dostatecznie dokładne w odniesieniu do kontroli przewidzianych w art. 15 rozporządzenia, czy też Francja musi określić „praktyczne środki kontroli” „na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu”, gdyż w przeciwnym wypadku kontrole przeprowadzone na etapie wywozu produktów są wględnie bezskuteczne?

- 5) Czy wnioski o analizę kontrolną, która zgodnie z art. 16 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 543/2008 ma zastosowanie do wyników kontroli w rzeźni, mogą zostać rozszerzone na kontrole przeprowadzone na etapie wprowadzania do obrotu produktów wywożonych w obecności stron, w szczególności na podstawie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 543/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. wprowadzające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego (Dz. U. L 157, s. 46).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1234/2009 z dnia 15 grudnia 2009 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2010 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego (Dz.U. L 186, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 14 stycznia 2015 r. w sprawie T-507/13, SolarWorld AG i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 marca 2015 r. przez SolarWorld AG

(Sprawa C-142/15 P)

(2015/C 190/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: SolarWorld AG (przedstawiciele: adwokat L. Ruessmann, J. Beck, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Brandoni solare SpA,

Global Sun Ltd,

Silicio Solar, SAU,

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- Stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- Uchylenie postanowienia Sądu w sprawie T-507/13;
- Stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności w sprawie T-507/13 jest dopuszczalna; oraz
- Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w przedmiocie istoty skargi o stwierdzenie nieważności przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy argumenty:

Sąd popełnił błąd w ustaleniu, że wnoszącego odwołanie nie dotyczy bezpośrednio decyzja Komisji 2013/423/UE ⁽¹⁾, ponieważ ta decyzja nie ma bezpośredniego wpływu na sytuację prawną wnoszącego odwołanie i wymaga środków wykonawczych.

- Sąd popełnił błąd w ustaleniu, że wnoszącego odwołanie nie dotyczy bezpośrednio decyzja Komisji 2013/423/UE, ponieważ została wdrożona przez rozporządzenie 748/2013 ⁽²⁾. Rozporządzenie 748/2013 jest aktem potwierdzającym w stosunku do decyzji 2013/423/UE. Wnoszący odwołanie mógł więc zaskarżyć bezpośrednio decyzję 2013/423/UE.